

Uveysiy

(Margılan, 1779 -1845)

19. asırda Kokand'da üç büyük şaire yetişmiştir: Üveysiy, Nadire, Mahzune. Bunlardan halk arasında en çok ün kazananı Üveysiy'dir. Onun sanatkârane yazılmış, çok duygusal gazelleri halk arasında Fergana hafızları ve şarkıcıları tarafından sevilerek okunmuştur. Meselâ, o zamanlarda okunmuş bir şarkı:

Zebâninifini ketürgil, ey şeker - leb toru güftâre,
Neçükkim, merhamet olsun nece mendek dil-efgâre,

şiiri bu günlerde de hâlâ okunmaktadır.

Onun şiirleri Nevaî, Babür, Meşreb, Turdi, Fur-kat gibi okul kitaplarına dahil olunmuştur. Şairenin

Mehnet-u elemierge mübtelâ Üveysiyen, Qayde
derd eli bolse, âşnâ Üveysiyen, İstedim bu
âlemni, tapmedim vefa ehli, Barçadin yumub közni
müddea Üveysiyen.

diye başlayan şiirini, yine Anar (nar) hakkındaki şiirini okur yazar her bir Özbek biliyor.

Üveysiy mahlasıyla şiirler yazan şairenin asıl ismi Cahan'dır. O, Kokand Hanlığının kültür şehri olan Marğılân'da Çilduhtere (Kırk kızlar) sokağında, aydın bir ailenin çocuğu olarak doğmuştur. Babası Kaynar Divananın aslı Kasan şehrendendir. Annesi Çinnibibi'dir. Annesi özel okul sahibi olup kızlarını okutmuştur. Cahan annesinden tahsil almış, kendisini yetiştirmiştir. Türkçe ve Farsça şiirler yazarak, gençliğinde şöhret kazanmıştır. Nevaî, Câmîy, Fuzulî, Bedii'den çok şey öğrenmiştir. Önce annesine yardımcı olarak, mektepte kızlara ders vermiş; sonra, kendisi ayrıca okulda kızları okutmuştur. 17 yaşında Marğılanlı Hacı Han'la evlenmiş; çocukları: kızı Kuyaşhan (Gün, Güneş), oğlu Muhammedhân'dır. (Fergana ilinde eskiden oğul ve kızlara sevgi ifadesi olarak "Han" sözü isimlere eklenirmiş.)

Hokand Hanı Narbatabek oğlu Umerbeke Margılan valiliğini vermişti. Meşhur Han şair Umer Han (Amiriy) eşi Nadirey'le yeni evlendiği senelerde Marğılân'da yaşamışlar. Cahan Atın (Bayan öğretmene atın denir) in kardeşi şarkıcı Ahun Umerbek'in sarayında besteci olarak görevliydi; ko-

cası Hacıhan Umarbek'in yakın ortaklarından idi. Umerbek'in hanımı Nadire şiirde tanınmaya başlamıştı. Saraydaki arkadaşları Kökebibi, Kazuhan Üveysiy'i saraya davet etme teklifinde bulunurlar. Üveysiy sarayda yaşamaya başlar. 1809'da Hokand Hanı Âlimhan öldürülür ve yerine küçük kardeşi Umarbek Han tayin edilir. Üveysiy de Hokand'a gider. (Ailesiyle) Nadirey'le Hokand topraklarını gezerek, milletin yaşama tarzını iyice tanımış olur. Kocasını öldürdüğü için sarayın ileri gelenleri şöhretli şaireyle evlenmek üzere ona büyük değer verirler. Fitneler çıkarsalar da, o kimseyle evlenmek istemez. Umer Han ölünce, tahta çıkan oğlu Madal Han (1822-1842'de Han olarak Hokand'ı yönetmiş) şaireye ilgi göstermez. 1842'de Buhara Hanı Emir Nasrullâ Hokand'a hücum ederek baskı ve talan yapar, büyük şaire Nadire'yi katletirir.

Üveysiy'den dört "Divan" kalmış, torunlarınca saklanmıştır. O el yazmalardan alınan nüshalar Andican'da, kütüphanede mevcuttur. Bu el yazmalara dayanarak, Andicanlı âlimler Haşimcan Razzakov ve Ganican Abdullayev, Üveysiy "Divan"ını hazırlamışlardır. Kitap Taşkent'te Edebiyat Neşriyatında 1963'te yayınlandı. Ondan önce, Üveysiy "Divan"ı Özbekistan Fenler Akademisi tarafından hazırlanmış ve 1959'da yayınlanmıştı.

Şairenin Andican'daki el yazmasının birisinde 5628 beyit şiir vardır, ikincisinde 2093 beyit mevcuttur. 1963'te yayınlanan divana birinci el yazma esas alınmıştır. Biz de aşağıdaki şiirleri o neşirden aldık.

Yine Üveysiy'in "Karbâlânâma" destanı da mevcut olup, bu eserde Hazreti Peygamber (S.A.V) Efendimizin torunları Hasan ve Hüseyin'in başından geçenler esas konudur. Şairenin başka bir tarihî destanı da vardır: "Vâkeât-i Muhammed Ali Han" adlı bu destan 19. Asır Hokan Hanlığında ortaya çıkan hadiseleri açıklar.

Üveysiy'in eserleri 1950'den bu yana birkaç antolojide, "Divan" şeklinde de birkaç defa yayımlandı. Şiirleri Özbek radyosunda ve televizyonunda sık sık okunur; onunla ilgili tiyatro oyunları ve sinema eserleri de vardır. Şairenin adını taşıyan okul ve caddeler mevcuttur.

GAZELLER

Çıqdi can ten mülkidin hecrifide, canan, el vida,
Revşen-i köz merdumim, ey mah-i taban, elvida.

Ten bilen can uşbu kün qılse cüdaligge qabul,
Heç qılğeymu buler dil birle sozan, elvida.

Reşk celladi meni öltürgüsi meşşate çağ,
Körgüçe geyr ilkide zülf-i perişan, elvida.

Murğ-i can pervaz eterdi kongeli gül şahige,
Qoymedi ul bağban, ehli gülistan, elvida.

Terki ışq etti bugün, qılğan ulus gavğasidin,
Eylegen her kim bilen qıldı puşeyman, elvida.

Yar geyr eyleb seni, vesl ölmemiş, ey uzlugim,
Mestlik camin yutey, qoyğil giriban, elvida.

Heçr bemari zeyif cismimni ta qıldı helaq,
Derd-i yekserdur bugün öltürme, derman, elvida.

Ey könl, meyhanedin mahrum ölen duşvardur,
Reşk çağı naşekibaliğde asan, elvida.

Yar dahil qılse subhi vesliğe hicran tünü,
Veysiy qılğey erdikim, könlige erman, elvida.

Bari barmu aidine barmaqqa, ey qan-i adab,
Men fena bolsem, eşikin itleriğe qıl cevab.

Zulmeti hicrande oldum veslini merdudidin,
Perdeni yüzün kötergil bizlere, ey af tab.

Qan yutermen teşneliğdin, sakiya, rahm eyleğil,
Qılmedi serab hergiz bir muği ul la'li nab.

Sebze qılmış hüsnü bağifiniki dehqan-i ezal,
Yağdurub könlüm sehabin, eyleban çeşmim pürab.

Yar, hicranift çünan sabit erur ten mülkide,
Vaslıfi andağ besebate, misli sehrade serab,

Reşkin bolmuş mehelheld beğrim, ey nazuk beden,
İtleriğe to'meğe teşley bugün, bolsun sevab.

Veysiy, sabr etgil bugün, fani bu umrun, baki(y) yoq,
Bul cehan yamğur suvidur, umrun üstide hubab.

Aşiq eliğe yarini azari ibadet,
Ma'şuq eliğe nutqı şeker bari ibadet.

Ef sus qilib ah-i sehergahi qıl, ey dil,
Huşrağ hemedin bolse dilefgari ibadet.

*Çıktı cân tenimden ayrılık acınla, cânân, elveda,
Gözümün aydınlık gözbebeği, ey parlak ay, elveda.*

*Tenle cân bugün ayrılığı kabul etseler,
Hiç yapar mı bunlar gönülle yakan, elveda.*

*Kıskançlık celladının beni ölüme hazırlayacağı andır,
Görünce başkasının elinde perişan saçları, elveda.*

*Can kuşu çırpınırdı korumak için gül dalına,
Koymadı o bahçıvan, gül bahçesinin ehli, elveda.*

*Aşkı terk etti bugün, halkın yaptığı kavgadan,
Herkesten pişmanlık getirdi, elveda.*

*Yâr yabancı sayıp seni, kavuşma olmamış, ey kendim,
Sarhoşluk kadehini içeyim, bırak yakamı, elveda.*

*Ayrılık derdi zayıf bedenimi helak etti,
Başımın tek derdidir bugün öldürme, derman, elveda.*

*Ey gönül, meyhaneden mahrum olanın işi zordur,
Kıskanma zamanı sabırsızlıkta aceleci, elveda.*

*Yâr dahil etse kavuşma sabahına ayrılık gecesi,
Uveysî ederdi ki, gönlünde arzu, elveda.*

*Cismi var mı yanına gitmeye, ey edepler ocağı,
Ben yok olsam, kapıdaki köpeklerine cevap ver.*

*Ayrılığın karanlığında öldüm, kavuşmayı
reddetmeden,
Örtüyü yüzünden kaldır bizlere, ey güneş,*

*Kan yutarım ben susuzluktan, ey sevgili, merhamet et,
Göstermedi bir serap, asla, ateşperest o saf dudaktan.*

*Yeşermiş güzellik bahçesini ezeli çiftçi,
Yağdırıp gönlümün bulutunu, edip gözlerimi yaş dolu.*

*Yâr, ayrılık acın açıkça görülür bedenimde,
Kavuşman öylesine sebatsız, sanki sahradaki serap.*

*Kıskançlıktan benim bağrım hasta olmuş, ey nazik
bedenli, İtlerine
yemek için vereyim bugün, olsun sevap.*

*Uveysî sabret bugün, fani bu ömrün, bakıyok,
Bu dünya yağmur suyudur, ömrün üstündeköpük*

*Âşığın eline, yârdan (ancak) azarlama,
Sevilenin eline, tatlı sözler, bütün iyilikler.*

*Yazıklanıp seher vakti ah çek, ey gönül,
Hepsinden daha hoş olsa, ibadet gönül yarası-*

Ul bülbül-i şoride yuter qan keçe-kündüz,
Tan atquçe seven eser gülzari ibadet.

Canan yüzini körgeli daim cedel ettim,
Tapqande közüm men' etar eğyari ibadet.

Şebröz visal erine tileb, delbedi nazik,
Hecrinde könül közgüsü zengazi ibadet.

Ger rehm qılıb servi revan ötse eceb yoq,
Mendek nece resvasiğe reftari ibadet.

Bağrim qanidin saçtı közüm, boldi zirayet,
Lale demegilkim dili hunbari ibadet.

Ummid tutub rehmetidin yığler edim men,
Bir qatre-i aşqim - duri şehvari ibadet.

Veysiyni bugün tayetidin eyleme şikve,
Ma'şuk sifetin yazmegi, guftari ibadet.

Can qadrini kim bilmağanim, canime ef sus,
Canbermegenim aldide, iymanime efsus.

Ta qoydi qadem qulbe-i veyraneme ul kün,
Ketmekke şitab etgeni mehmanime efsus.

İsterde seni Mecnun-i resva ekenimde,
Qan tökmegenim diyde-i giryanime efsus.

Vaslin küni şehla közinge termülüb ölse,
Köz alğanim ul tiyre-i mücganime efsus,

Özdifiki vefa resmin edeb riştesi birlen,
Ul cerh adu bul dil-i vayranime efsus.

Bir şah edim könlüm ara mehveşni hayali,
E fsus bugün, mülk-i Süleymanime efsus.

Ta bilmedi qadrin sir-i esrari Hudani,
Mahsus yetib Veysiy-i nadanime efsus.

Makamifi rutbe-i idraq mecnunter barib bolmes,
Hususen men kebi batini kör-u ker barib bolmes.

Yüzün mehrini de'vasin qılurmen roz-şeb, hurşid,
Eğer da'vagerim qaşingë bemehzer barib bolmes.

Közüm hüsnige memnun, gerçi tapmem yol
hayalinge,
Dilimdin dil heriminge bugün beder barib bolmes.

İbadet seykeli birle dilin mir'atdin ravşan,
Meni beheyr qoyunge, işimdür şerr, barib bolmes.

Libasi lacuverd üstiftde kördüm, mene, ey canan,
Bolur güstahlık, pirahenim ahmer, barib bolmes.

O talihsiz bülbülde yutar kan gece gündüz,
Tan atıncaya kadar feryat eser sığınma bahçesinde.

Cânân yüzünü görmek için daima mücadele ettim,
Bulunca gözümü men eder yabancılar.

Gece gündüz kavuşmayı arzu edip, nazik dilber,
Ayrılık acıyla gönül aynası paslandı.

Eğer acıyıp sevgili geçerse şaşmamalı,
Benim gibi nice rüsvay ettiğinin (önünden).

Bağrımın kanından saçtı gözüm, oldu ziraat,
Lâle dediğim gönlümün kanlı sığınma gözyaşları.

Ümit ederek merhametini ağlardım ben,
Bir gözyaşı damlam sığınma cevherinin incisidir.

Uveysi'yi bugün ibadetinden dolayı şikâyet etme,
Sevdiğinin özelliklerini yazması, ibadet sözüdür.

Cân kadrini bilmediğinden, canıma yazık,
Can vermediğimden önünde imanıma yazık.

Viran kulübeme adım attığı o gün,
Gitmek için can atan misafirime yazık.

Seni istemek konusunda rüsvay Mecnunum,
Kan dökmeyen ağlayan gözlerime yazık.

Kavuşma günü şehla gözüne bakakalıp ölse,
Bakakaldığım o kara kirpiklerine yazık.

Sen ki vefa işaretin edep ipiyle birlikte,
Sana böylesine bağlanan perişan gönlüme yazık.

Bir şah idim gönlümde bir ay yüzünün hayali,
Yazık ki bugün mülk-i Süleymanıma yazık.

Bilmedi kadrini, Allah'ın esrarının sırrını,
Özellikle cahil Uveysi'ye yazık.

Makamının idrak rütbesi daha delilik gidilemez,
Özellikle benim gibi körlük ve sağırlık batınına
gidilmez.

Yüzünün şefkatini devasını isterim, gündüz gece, güneş
Eğer huzurunda davacıysam hazırlıksız gidilmez.

Gözüm güzelliğinden memnun, gerçi bulamam yol
hayalini
Gönlümden gönlüne mahremiyetine bugün uykusuz
gidilmez.

İbadet cilasıyla gönül aynam parlak,
Ben hayırsızın yolunda, isimdir kötülük, gidilmez.

Elbisesi lacivert üstünde gördüm., bana, ey cânân,
Olur küstahlık, gömleğim kırmızı, gidilmez.

Uveysiy qaşifie barmesliğini baisi uldur,
Çaquesde şah baz öltirse, ul yan yar barib bolmes.

Cafa çekkenlere, canan, vefalig qılğanifi yahşi,
Esir-i ışq ölenlerge şifalig qılğanifi yahşi.

Dili mecruhnin zahmiğe merhem bersefi, ey seyyad,
Hedef inge nişan eyleb, yeralig qılğanifi yahşi.

Müyesser bolse veslifi, çünkü can bermekligimdin sofi,
Tenimdin der-mehel, canım, cüdalig qılğanin yahşi.

Ne lazim yüz ögürmek, teşnedurmen, bergil, ey saki,
Kedeh ilkimge, endin ed-dualig qılğanifi yahşi.

Meni mahrum etib şehla közifidin, ey heridarım,
Meni erzan-u, gefletni behalig qılğanifi yahşi.

Bekasiz bildin endi bu cehan ra'nalerin, ey dil,
Barib meyhane küncide fenalig qılğanin yahşi.

Bugün yar elide qoyğul, Uveysiy, şor-u gavğani,
Huda kazi bolan çağ maceralig qılğanin yahşi.

Bu alemge kelib bir ademikim, sürdi devranı,
Bolubdur uşbu dünya bul cehange turfe zindani.

Bila alman yarumu subh ikbalim visalidin,
Eda qıldı meni bir dilrabani şam-i hicrani.

İbarat-i gamimde ger hetaye bolse, avf etgil,
Sene bir zerre izhar eyley, ey ma'niler qani.

Kel, ey hemdem, bugün sen hemnefesliğ isteme, lekin,
Tiriklik mende yoq, canange canım boldi kurbanı.

Tebiba, sen deva tapmekni qilme ihtiyarikim,
Muhebbet derdiğe heç kimsen tapgen yoqdu dermani.

Nikab-i sünbülifi içre yüzün timsali andağkim,
Karanğu keçeni revşen etibdur mah-i tabanı. ,

Uveysiy, e'tikad alemğe qoymağlık hatayidur,
Qalibsen uşbu dünya içre, bilsen, misli mehmani.

*Uveysi'nin yanına gelmemesinin sebebi budur,
Çakes*te şahbaz oturursa o tarafa yâr, gidilmez.*

*Cefa çekkenlere, cânân cefa göstermen güzel,
Aşk esiri olanlara şifa vermen güzel.*

*Yaralı gönlümün derdine merhem versen, ey avcı
Yay okunla, nişan alıp yaralaman güzel. .*

*Gerçekleşse kavuşman, çünkü can vermenden sonra,
Vücutumdan hemen, canım, ayrılman güzel.*

*Ne gerektir yüz çevirmek, susamışım., ver, ey sevgili,
Kadeh elime, ondan sonra dua etmen güzel.*

*Beni mahrum edip şehla gözünden, ey müşterisi
olduğum, Beni ucuz, gafleti pahalı tutman güzel.*

*Değersiz sandım şimdi bu dünya güzellerini, ey gönül
Gidip meyhane köşesinde yok olman güzel.*

*Bugün yârın önüne koy Uveysiy talihsizlik ve kavganı,
Allah kadı olduğunda maceralık olman güzel.*

*Bu âleme gelip bir insan, sürdü hayatı,
Olmuştur bu dünya, bu cihana ilginç bir zindan.*

*Bilemem yârim mi kavuşma geleceğimin sabahında,
İhsan etti bana ayrılık akşamının dilberini.*

*Eğer kederimin ifadesinde hata varsa, affet
Sana bir zerre açıklayayım, ey mânâlar ocağı.*

*Gel, ey dostum, bugün sen birlikte olmayı isteme, lâkin,
Ben canlı değilim, canana canım oldu kurban.*

*Ey tabib sen deva bulmaya çalışma ki,
Sevda derdine hiç kimsenin bulduğu yok derman.*

*Sümbül saçlarının içinde yüzün öyledir ki,
Karanlık geceyi aydınlatan parlak ay.*

*Uveysiy, âleme inanmak hatadır,
Gelmişsin bu dünyaya bilsen ki misafir gibisin.*

MUHAMMES

Qadira, rahm eylegil men qulge, heyran olmesun,
Öz gedayifi saqle, her dergahde termulmesun,
Revşen et şem'in teriqtat rahidin tayrilmesun,
Ta'n etib ehval-i zarimğe halayıq külmesun,
Heç benden, yarab, öz sultanidin ayrilmesün.

Ne bolur dad eyledim, dadumge yetsefi, zülcelal,
Rehm qilsefi asi-cafi qullerin tapgey kemal,
Bilmedim geflet bilen ötti umrim mah-sal,
Taki sen bendem demey, men bende bolmaqlık mehal,
Heç menden, yarab, öz sultanidin ayrilmesün.

*Ey Allah 'im, merhamet et ben kuluna, şaşkın olmasın,
Kendi dilencini koru her yere bakakalmasın,
Aydınlık eyle mumunu tarikat yolundan çıkmasın,
Perişan hâlimle sitem (alay) edip insanlar gülmesin,
Hiçbir kulun, Yârab, kendi sultanından ayrılmasın.*

*Ne olur imdat istedim, imdadıma yetişsen, Zülcelâl,
Merhamet etsen de isyankâr ve cefa eden kulların olgunlaşsa
Bilmedim gafletle geçti ömrüm ay yıl
Eğer sen kulum demeseydin benim kul olmam imkansızdı,
Hiçbir kulun, Yârab, kendi sultanından ayrılmasın.*

Dilbera, ışqinde kün-künden fuzundur hasretim,
Munisim derdin bolubdur, gemlerin hem iltfetim,
Ya ilaha, bermese fi sen mene uşbu hacetim,
Berhem urğey ta behişt-u dozehifini geyretim,
Heç benden, yarab, öz sultanidin ayrilmesün

Zikr etib, tilğe nihan derdimni qüdim aşkar,
Bilmedim men ul sebebdin bir gemim boldi hezar,
Ta muyeyyendur sene sirrim, eya hacetberar,
Qoyme nadan ilkide men telbeni köp har-zar,
Heç benden, yarab, öz sultanidin ayrilmesün.

Zerre-i hecrifvge yüz hurşid-i taban arzimes,
Qaddi dalinge tümen sarv-i hiramam arzimes,
Bergen azaringe yüz min lutf-i sultan arzimes,
Qatre-i heyvanine hem can-u iman arzimes,
Heç benden, yarab, öz sultanidin ayrilmesün.

Körsetib gül yüzini, devane qılmağlık nedür,
Gah veslin şem'ine pervane qılmağlık nedür,
Yane hicran derdiğe hemhane qılmağlık nedür,
Bes, ulus halqi era efsane qılmağlık nedür,
Heç benden, yarab, öz sultanidin ayrilmesün.

Yüz neva birle fiğan qılmak mene ermes ecib,
Tapmedim derdimge daru, keldim, ey hazik tabib,
Ne bolur men murdeni öz cayifie qılsefv kerib,
Talibi avvareni metlubi bolğeymu nesib,
Heç benden, yarab, öz sultanidin ayrilmesün.

Qaysi til birlen deyersen: bendemen, ey purfunah,
Qaysi dil birlenki talib bolğesen, könli siyah,
Qaysi sözlerin bilen dem-dem qılursen ah-ah,
Haq rızasığe boyun süngü, sene puştipenah,
Heç benden, yarab, öz sultanidin ayrilmesün.

Bölme, dil, nevmid, şayed qadirim rehm etse qaş,
Al bu pendim, ey könül, nar içre bolğeyesen heraş,
Salmeğil her qoyğe özufini, eya sen bağıri taş,
Uşbu fen etken edi Veysiyni ezmi çün Quyaş,
Heç benden, yarab, öz sultanidin ayrilmesün.

ÇİSTANLER

1
Ul ne gumbezdur eşiği tuynugidin yoq nişan,
Nece gulgunpoş qızlar menzil eylebdur mekan.
Sindurub gumbezni qızlar halidin alsam haber,
Yüzlerige perde tartığlık tururlar bağıri qan.

/enar/ 2

İkki mahbubini kördüm, bir-birinin körmegen,
İkkinin ortesige, dostlar, qıl sığmegen.

/künvetün/ 3

Ul nedurkim, şehddin tatlık erür hummarge,
İhtiyar etsem saterni, kirmegey bazarge.

/Uyku/

*Ey dilber, aşkınla günden güne çoğalıyor hasretim,
Sırdaşını derdin olmuştur, gamlarını ise arkadaşım, ,
Yâ İlahi, kabul etmezsen sen benim bu dileğimi,
Değişecek cennet ve cehennemle ilgili gayretim,
Hiçbir kulun, Yârab, kendi sultanından ayrılmasın.*

*Söyleyip dilimdeki gizli derdimi ettim aşıkâr,
Bilmedim ben bu sebepten bir kederim oldu bin.,
Malûmdur sana sırrım, ey dilekleri veren,
Bırakma cahilin elinde ben deliyi çok permeperişan
Hiçbir kulun, Yârab, kendi sultanından ayrılmasın.*

*Ayrılığın zerresine yüz tane parlak güneş değmez,
Servi boyuna onbin salınan servi değmez,
Ettiğin azarlara yüzbin sultanın lütfü değmez,
Canlılığının damlasına da can ve iman değmez,
Hiçbirkulun, Yârab, kendi sultanından ayrılmasın.*

*Gösterip gül yüzünü deli etmek nedir,
Bazen kavuşma mumunu yakmak nedir,
Peki ayrılık derdine evdeş olmak nedir,
Tamam, ele güne efsane yapmak nedir,
Hiçbir kulun, Yârab, kendi sultanından ayrılmasın.*

*Yüz sesle feryat etmek bana acayip değil,
Bulamadım derdime ilaç, geldim, ey usta tabib,
Ne olur, ben ölüyü kendi yerine etsen yakın,
Avare talibin talebi olacak mı nasip,
Hiçbir kulun, Yârab, kendi sultanından ayrılmasın.*

*Hangi dille söylersin: Kulum ben, ey günahkâr,
Hangi dille talib olursun, gönül kara,
Hangi sözlerinle ara sıra çekersin ah,
Hakkın rızasına boyun eğ, o senin Yaraticın
Hiçbir kulun, Yârab, kendi sultanından ayrılmasın.*

*Olma, gönül, ümitsiz, eğer Rabbim merhamet ederse,
Al bu öğüdümü, ey gönül ateş içinde olacaksın helak,
Sokma her yola kendini, ey sen bağıri taşlı,
Bu bilgi çıkarmıştı Uveysi'yi gerçek aydınlığa,
Hiçbir kulun, Yârab, kendi sultanından ayrılmasın.*

ÇİSTANLAR (Şiirli Bulmacalar)

*O ne biçim kümbettir kapısından girecek nişanı yok,
Nice gül renkli kızlar yerleşmiştir içine.
Yarıp kümbeti kızların halinden alsam haber,
Yüzlerine örtü çekmiş dururlar bağırları kan.*

(Nar)

*İki sevgili gördüm, birbirini göremez
İkisinin arasına, dostlar, kıl sığmaz.*

(Gece ve Gündüz)

*O nedir ki, baldan tatlıdır tiryakiye
Satmak istersen girmes pazara.*

(Uyku)

